

“നിനക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ

മനസുണ്ടോ?”

(5:1 - 18)

“ബേഥെസദാ” എന്ന പേര് ഒരു അമേരിക്കക്കാരനോടു പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോഴും അയാളുടെ മനസിൽ വരുന്നത്, ബേഥെസദാ നാവിക ആസ്പത്രിയും നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഹെൽത്തും ആണ്. ഒരിക്കൽ മേരിലാന്റ് എന്നറിയപ്പെട്ട ചെറിയൊരു ടൗൺ, അതിന്റെ പേർ കാരണമാണ് ലോകമെങ്ങും - അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നായിത്തീർന്നത്! മരിച്ചു പോയ മുൻ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്നു ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ഡി. റൂസെൽറ്റ് തന്റെ വിശ്വസ്ത ഉപദേശകനായ ഹാരി ഹോപ്കിൻസുമായി ടൗൺ ചുറ്റുമ്പോൾ, ഹോപ്കിൻസ് ആ ടൗണിന്റെ പേരും പശ്ചാത്തലവും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അതു കേട്ടപ്പോൾ, പ്രസിഡണ്ട് റൂസെൽറ്റ് നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനു പറ്റിയ സ്ഥലം ഇതു തന്നെയാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു.¹ ബേഥെസദാ, എന്നതു, സൗഖ്യമാകുന്ന സ്ഥലത്തിനു പറ്റിയ പേരാണ്.

സൗഖ്യമാക്കൽ (5:1-8)

യെരൂശലേമിലെ ആട്ടുവാതിൽക്കൽ “ബേഥെസദാ,”² എന്നൊരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു, അർത്ഥം “കരുണാലയം” എന്നാണ്. അതു സൗഖ്യമാകുന്ന സ്ഥലം എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു, അതുകൊണ്ടു “രോഗികളും, കുരുടരും, വ്യാധിക്കാരും” വന്നു കുളത്തിന്റെ അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങൾക്കരികിൽ താമസിക്കും. അതൊരു ദയനീയമായ കാഴ്ച തന്നെയായിരുന്നു, കാരണം യെരൂശലേമിലെ രോഗികളും കഷ്ടതയേല്ക്കുന്ന എല്ലാവരും ഒത്തുചേരുന്ന സ്ഥലം ആയിരുന്നു അത്. മറ്റുള്ളവീടുകൾ ഉൾനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് പലരും അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇന്നും ലോകത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ, അനാദിദേശം നിമിത്തം ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾക്ക് “തന്റെ ചുമട്ട് വലി

കുവാൻ,” കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ, അയാളെ അടുത്തുള്ള ടൗണിൽ ഭിക്ഷ യാചിക്കുവാനിരുത്തും. അത്തരം പരിശീലനം ഒന്നാം - നൂറ്റാണ്ടിൽ യെരൂശലേമിൽ സാധാരണയായിരുന്നു.

ബാധിക്കപ്പെട്ടവർ അവിടെ ഒത്തുകൂടുവാനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം അവിടെ ഒരു പ്രത്യാശാകിരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. സൗഖ്യമാകുവാനുള്ള മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അവർ പരീക്ഷിച്ചു, പക്ഷെ പരാജയപ്പെട്ടു. എങ്ങനെയായാലും അവർ ഈ കുളത്തിലെ സൗഖ്യമാകലിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുകയും, അങ്ങനെ ആ കുളത്തിന്റെ അത്ഭുത ശക്തി പരീക്ഷിച്ചുവന്നായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നു മരുന്നുകൊണ്ടു സൗഖ്യമാകുവാൻ കഴിയാത്ത ചില രോഗങ്ങൾക്കു, പരമ്പരാഗതമല്ലാത്ത ചികിത്സ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചില തർക്കങ്ങൾ വൈദ്യരംഗത്ത് നടക്കുന്നുണ്ട്. ആ ചികിത്സകളെ കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം - എന്താണെങ്കിലും നമ്മിൽ മിക്കപേരും - മരിക്കുവാൻ പോകുന്ന അവസ്ഥയിൽ സുഖമാകുമെന്നു പറയുന്ന എന്തും ചെയ്യുവാൻ നാം തയ്യാറായേക്കാം. അത്തരം അവസ്ഥയായിരുന്നു ബേഥെസദാ കുളത്തിനരികിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്നത്.

യെഹൂദപെരുന്മാർ സമയത്ത്, യെരൂശലേം സന്ദർശകരെ കൊണ്ടും ആവേശം കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു ബേഥെസദാ കുളത്തിനരികത്തെത്തുകയും മുപ്പത്തെട്ടു - വർഷമായി പക്ഷവാതം പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കാണുകയും ചെയ്തു (5:5). കഴിഞ്ഞ വർഷം ഞാൻ ഇതു വായിച്ചപ്പോൾ, ആ മനുഷ്യനു ആ കാലയളവത്രയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടത മുഖമുഖം അനുഭവപ്പെടാത്തവിധത്തിൽ വിഷമമുണ്ടായി. കാരണം കഴിഞ്ഞ മേയ്മാസത്തിൽ എനിക്ക് മുപ്പത്തി - എട്ടു വയസായിരുന്നു. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം അത്രയും ആ മനുഷ്യൻ ബാധിക്കപ്പെട്ടു കിടപ്പിലായിരുന്നു! ആ മുപ്പത്തി - എട്ടു വർഷം അയാൾക്കു എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്നു മനസിലാക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

കുളത്തിനരികിൽ ആ മനുഷ്യനെ കാണുകയും, അവന്റെ കഥ കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യേശു അവനോടു ഏറ്റവും അസാധാരണമായ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: “നിനക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?” (5:6). എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൻ അങ്ങനെ ചോദിച്ചത്? എല്ലാ രോഗികൾക്കും സൗഖ്യമാകണമെന്ന ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയല്ലേ? ഒരു മുടന്തനോടു അവനു നടക്കുവാൻ താല്പര്യമുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുന്നതു അപ്രസക്തവും പരിഹാസ്യവുമായി തോന്നുന്നില്ലേ?

കുറച്ചുകൂടെ നോക്കിയാൽ വാസ്തവത്തിൽ അതു നല്ലൊരു ചോദ്യം ആയിരുന്നു എന്നു കാണാം - ഒരുപക്ഷെ യേശുവിനു ചോദിക്കാവുന്ന പ്രധാന ചോദ്യവുമായിരുന്നു. അതു പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് കാരണം എല്ലാവരും സൗഖ്യമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റമുണ്ടാകുമ്പോൾ, ലോകത്തിൽ അതു തരംഗമുണ്ടാക്കുകയും മറ്റു മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ മുടന്തൻ ആ മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറാണോ? തന്റെ ഉത്തരവാ

ദിതം സ്വയമായി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ അവൻ ഒരുക്കമാണോ? ഒരു സ്ഥിര ജോലി സമ്പാദിച്ചു എന്നും ജോലിക്കു പോകുവാൻ അവൻ തയ്യാറാണോ? പീഡിതൻ എന്ന വ്യക്തിത്വം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അവനു കഴിയുമോ? ഭൗതികമോ, വൈകാരികമോ, ആത്മികമോ ആയ ക്ലേശമായാലും “നിനക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?” എന്ന യേശുവിന്റെ ചോദ്യം വളരെ പ്രസക്തമാണ്.

വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ ആരും ഇല്ല, താൻ തന്നെ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ തന്നെക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു (5:7). യേശു പിന്നെ അവനോടു “എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു (5:8). ആ മനുഷ്യൻ, യേശു പറഞ്ഞതു പോലെ ചെയ്തപ്പോൾ അവനും അതുകണ്ട അവനെ അറിഞ്ഞവർക്കും അതിശയമായി: അവൻ നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി! ഈ സുവിശേഷത്തിൽ യോഹന്നാൻ വിശ്വാസത്തെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ആ മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചെന്നും പറയുന്നില്ല. വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, തന്നെക്കു സംഭവിച്ച ഈ അത്ഭുതസൗഖ്യത്തിൽ അവൻ പരിഭ്രാന്തനായെന്നു തോന്നുന്നു.

വിവരം (5:9-15)

മുപ്പത്തി - എട്ടു വർഷം മുടന്തനായിരുന്ന ഒരാൾ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച ദിവസം കിടക്ക എടുത്തു നടക്കുന്നതിനെ ആളുകൾ വിമർശിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവോ? അതു തന്നെയാണ് ആ കുളത്തിനരികെയുണ്ടായിരുന്ന മുടന്തനു സംഭവിച്ചത്. യെഹൂദപ്രമാണിമാർ അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ കാരണം, അവരുടെ മനസ്സിൽ, അതു ശബ്ബത്തു ലംഘനമായിരുന്നു (5:10). ഒരിക്കൽ മുടന്തനായിരുന്ന വ്യക്തിക്കു ഇപ്പോൾ വലിയ പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്: അവനെ സൗഖ്യമാക്കിയവൻ അവനോടു കിടക്ക എടുത്തു നടക്കുവാൻ പറഞ്ഞത്, ആർക്കു നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയും?

യെഹൂദപ്രമാണിമാർ മുറിവേൽക്കപ്പെട്ടു, കാരണം രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ ശബ്ബത്തു ലംഘിക്കപ്പെട്ടതായി അവർ വിചാരിച്ചു. അവർ ആദ്യം കണ്ടതു ആ മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്തിൽ കിടക്ക എടുത്തു നടക്കുന്നതാണ്, പിന്നെ യേശു ശബ്ബത്തിൽ അവനെ സൗഖ്യമാക്കി എന്നറിഞ്ഞു. മുപ്പത്തി - എട്ടു വർഷം ബാധിതനായിരുന്ന ഒരാൾക്കു അതിൽനിന്നു മോചിതനായതിൽ അവർ സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്! എങ്ങനെയായാലും, അവർ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിടിയിലായതുകൊണ്ടു അവർക്കു ശബ്ബത്തു ലംഘനമായേ അവനെയും അവനെ സൗഖ്യമാക്കിയവനെയും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

റബ്ബിമാരുടെ പാരമ്പര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു യേശുവിന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട പരീക്ഷണവിഷയമായിരുന്നു ശബ്ബത്ത്. നേരിട്ടുള്ളതും നിസാരവുമായ കല്പനയായിരുന്നു പഴയനിയമത്തിൽ ശബ്ബത്ത്; ശബ്ബത്തു നാളിൽ ജോലി ഒന്നും ചെയ്യരുത്.³ യേശുവിന്റെ കാലത്തു, ശബ്ബത്തു നാളിൽ ചെയ്യാവുന്നതും ചെയ്യരുതാത്തതുമായി ധാരാളം നിയമാവലി

കൾ റബ്ബിമാർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആനുകാലികമായി നിലനിന്ന ശബ്ദത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ അവരുടെ മിഷ്നയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിലെല്ലാം, മുപ്പത്തി - ഒൻപതു തരം ജോലികൾ ശബ്ദത്തിൽ വിലക്കിയിരുന്നു: അതിൽ വിതക്കൽ, ആട്ടൽ, അരിക്കൽ, വറുക്കൽ, തുന്നൽ, പിൻതുടരൽ, രണ്ടു എഴുത്ത് എഴുതൽ, തീ കത്തിക്കൽ, ചുറ്റികകൊണ്ട് അടിക്കൽ എന്നിവയും ഉൾപ്പെടുന്നു.⁴

വ്യക്തമായും, ശബ്ദത്തിനെക്കുറിച്ചു അവർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതു ആവശ്യമില്ലാത്തതും ഒരിക്കലും ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കാത്തതുമായിരുന്നു. മറ്റൊരവസരത്തിൽ യേശു തന്റെ എതിരാളികളോടു പറഞ്ഞു, “മനുഷ്യൻ ശബ്ദത്തു നിമിത്തമല്ല, ശബ്ദത്തു മനുഷ്യൻ നിമിത്തമത്രേ ഉണ്ടായതു, അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ദത്തിനും കർത്താവു ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു (മർക്കൊസ് 2:27, 28). ആ വേദഭാഗത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന യേശുവും യെഹൂദ പ്രമാണിമാരും തമ്മിലുണ്ടായ ശബ്ദത്തിനെ സംബന്ധിച്ച വിവാദം, ശബ്ദത്തു ലംഘനമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ശബ്ദത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കൽ യേശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വമാണ് വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

ഘലം (5:16-18)

കുളത്തിനരികിലെ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യമായപ്പോൾ, തന്നോടു, “എഴുന്നേറ്റു, നിന്റെ കിടക്ക, എടുത്തു നടക്ക” എന്നു പറഞ്ഞത് ആരാണെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. യേശു പെട്ടെന്നു പെരുന്നാളിലെ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി. വിവാദത്തെ തുടർന്നു, എങ്ങനെയായാലും, ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു യേശു അവനെ വീണ്ടും കണ്ടപ്പോൾ, നോക്കൂ, നിനക്കു സൗഖ്യമായല്ലോ, അധികം തിന്മയായതു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇനി പാപം ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞു (5:14). രണ്ടാമതു അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടശേഷം തന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയതു യേശു ആണെന്നു അവൻ പോയി പ്രമാണിമാരോടു പറഞ്ഞു.

യെഹൂദപ്രമാണിമാരുടെ പ്രതികരണം ശാന്തവും ബുദ്ധിപരവുമായിരുന്നില്ല; ആ പുതിയ വിവരം അവർ പരിഗണനയ്ക്കും തീരുമാനം കൂടുതൽ പഠിക്കുവാൻ നീട്ടിവെക്കുവാനും അവർ തയ്യാറായില്ല. പകരം, യേശു ശബ്ദത്തിൽ അതു ചെയ്കകൊണ്ടു “യെഹൂദന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു” (5:16). പിന്നെ യേശു തന്റെ എതിരാളികൾ രഹസ്യമായി ആലോചിച്ചതിനെ പരസ്യമാക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്റെ പിതാവു ഇന്നുവരെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” (5:17). അവരുടെ നേരിയ സംശയത്തെ ഇതുറപ്പാക്കി. വാസ്തവത്തിൽ യേശു ശബ്ദത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതായിരുന്നില്ല പ്രശ്നം; പിന്നെയോ യേശു ആരാണ്, അവനു ഇതു ചെയ്യുവാൻ എന്തധികാരം എന്നതായിരുന്നു. യേശു ശബ്ദത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കിയതിനാൽ, അവൻ ശബ്ദത്തിനേക്കാൾ വലിയവൻ എന്നു തെളിയിച്ചു. ആ സാധ്യത ആരായുന്നതിനു പകരം, അവർ അന്ധമായി യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു (5:18). അവൻ ദൈവത്തെ സ്വന്തപിതാവ് എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു

“തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമമാക്കി” എന്നവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു (5:18). “അവർ അത്ഭുതത്തിന്റെ പ്രകാശത്തേക്കാൾ ശബ്ദത്തിന്റെ ഇരുട്ടിനെ ആരാഞ്ഞു” എന്നു അഗസ്റ്റിൻ നീരീക്ഷിച്ചു.

ഈ വേദഭാഗത്തിൽ “അടയാളം” എന്ന പ്രധാന വാക്കു കാണുന്നു. ഈ സുവിശേഷത്തിൽ, “അടയാളങ്ങൾ” എന്നു അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു അത്ഭുതശക്തിയുടെ ഉറവിടത്തെയാണ്. ഈ സംഭവത്തിൽ, തീർച്ചയായും ഒരത്ഭുതം നടന്നു. എങ്ങനെയായാലും ആ ആളുകളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കഠിനപ്പെട്ടതു കൊണ്ടു അത്ഭുതത്തിനപ്പുറം അതിന്റെ ഉറവിടത്തെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തൽഫലമായി, യോഹന്നാൻ ഒരിക്കലും “അടയാളം” എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

കുളത്തിനരികെ സൗഖ്യമാക്കൽ നടന്നുവെങ്കിലും പരിവർത്തനം - നടക്കാത്ത സ്ഥിതിയായിരുന്നു കണ്ടത്. പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പരിവർത്തനം - നടക്കാത്ത സംഭവങ്ങൾ പല ആവർത്തി നാം കണ്ടതുപോലെ, ഇവിടെയും ആളുകൾ സത്യത്തെ കണ്ടു എങ്കിലും അവർക്കു അതു സ്വീകരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കില്ല” എന്നതാണ് കാര്യം (1:5). യെഹൂദപ്രമാണിമാർക്കു യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, ഈ സമയത്തു അവർക്കു യേശുവിനോടുള്ള വിരോധം വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

ഉപസംഹാരം

5:1-18-ൽ വിവരിക്കുന്ന യെരൂശലേമിലെ പ്രമാണിമാരുടെ സംഭവവും 4:46-54-ൽ വിവരിക്കുന്ന രാജഭൃത്യന്റെ സംഭവവും ബന്ധിപ്പിച്ചാൽ, 4 ഉം 5 ഉം അദ്ധ്യായങ്ങൾ തമ്മിൽ നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു ഭിന്നത കാണാം. രണ്ടും അത്ഭുതത്തിനു സാക്ഷികളായിരുന്നു. ചിലർ ദൈവശക്തിയാൽ സൗഖ്യമാകുന്നതു രണ്ടു കൂട്ടരും കണ്ടു. രണ്ടു കൂട്ടരും യേശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വം എന്ന ചോദ്യത്തെ മല്പിടുത്തം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ, അമ്പരപ്പിക്കും വിധത്തിൽ, സമാനതയുള്ളതായിരുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ അന്തിമ തീർപ്പു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അദ്ധ്യായം 4 ലെ “അടയാളം” ബാലന്റെ അപ്പന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ധ്യായം 5 ലെ അത്ഭുതം യെഹൂദപ്രമാണിമാരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കഠിനമാക്കി.

ആ സംഭവത്തെ നാം ഇന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞാൽ അതേ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പ്രതികരണമാകും ഉണ്ടാകുക. ഈ മൂന്നു വേദഭാഗങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാൽ ചിലർ ആഴമേറിയ വിശ്വാസത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നു, അതേ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർ ദൈവത്തിൽനിന്നകന്നുപോകുന്നു. ഇതു വീണ്ടും, യോഹന്നാൻ എഴുതിയതിന്റെ ഉദ്ദേശപ്രസ്താവനയെ ഓർപ്പിക്കുന്നു:

ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാണുക ചെയ്തു;

എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും; വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു (20:30, 31).

നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം തുറന്നിരിക്കുന്നുവോ? ഏതു ദിശയിലേക്കാണ് ഈ സന്ദേശം നിങ്ങളെ ഇന്നു ചലിപ്പിക്കുന്നത്?

കുറിപ്പുകൾ

¹ഗ്രാർഡ് സ്റ്റോയൻ, *യോഹന്നാൻ, ഇന്റർപ്രെറ്റേഷൻ*: എ ബൈബിൾ കമ്മൻട്രി ഫൊർ ടീച്ചിംഗ് ആന്റ് പ്രീച്ചിംഗ് (അറ്റ്ലാന്റാ, ജി.എ.: ജോൺ നോക്സ് പ്രസ്സ്, 1988), 78. ²കൂടാതെ ബേത് സാദാ അല്ലെങ്കിൽ ബേത് സയിദ ³പുറപ്പാട് 20:8-11; ആവർത്തനപുസ്തകം 5:12-15. ⁴എം. ഷാബ്. 7:2.

